آینه

کیهان

جوابیه حجت‌الاسلام علیخانی به یک خبر

● در پی انتشار خبر ویژه «جزو ۲۲۰ نفر که بود جزو ۱۷۰ نفر چی!؟» حجت‌الاسلام علیخانی اقدام به ارسال جوابیه‌ای نمود...: زمانی که در پاسخ به اظهارات آقای احمد توکلی مصاحبه می‌کردم، انتظار واکنش‌های تخریبی را داشتم، اما تصور نمی‌کردم که اتهام پرداخت پول از سوی آقای رحیمی به «نامزدهای اصولگرا در انتخابات مجلس هشتم» را به صورت سوال و کنایه به بنده و حتی برخی دیگر از اصلاح‌طلبان در کیهان و برخی سایت‌های همسو مشاهده کنم.

آقای محمدرضا رحیمی در نامه خود به آقای احمدی‌نژاد آورده بود: «... برای انتخابات مجلس هشتم نیز کمیته‌ای متشکل از برخی چهره‌های اصولگرا برگزار و بنا شد از کاندیداهای اصولگرا در سطح کشور از طریق کمک‌های غیردولتی پشتیبانی مالی شود...». جنابعالی به خوبی می‌دانید که: برای انتخابات مجلس هشتم با توجه به اتفاق‌نظر سه جریان سیاسی یعنی جبهه پیروان، جمعیت ایثارگران و اصولگرایان تحول‌خواه و رایحه خوش خدمت، «جبهه متحد اصولگرایان» شکل گرفت که در جلسات اولیه آن علاوه بر آقای احمدی‌نژاد، افرادی چون آقایان باهنر، زاکانی، توکلی، مرحوم کردان، محصولی، محمدرضا رحیمی، فدایی و... حضور داشتند و در نهایت فهرستی ۲۷۰ نفره برای انتخابات مجلس از سوی شورای مرکزی جبهه متحد اعلام شد.

بنابراین؛ اولا، طبق اعلام آقای رحیمی و براساس حضور وی در ائتلاف جبهه متحد، نامزدهای اصولگرا دریافت‌کننده کمک بودند و نه رقبای اصلاح‌طلب آنان. و دوما جنابعالی که ظاهرا دامنه اشرافتان به همه اسرار و وقایع تا بدان حد است که گاه پیش از وقوع، از آنها خبر می‌دهید، چگونه است که این‌بار به‌جای اشاره به اسامی واقعی به سوال و کنایه و طرح آدرس اشتباه می‌پردازید؟ آیا بهتر نیست اگر اطلاعی از این موضوع ندارید به جست‌وجوی نام ۱۷۰ نفر در میان لیست جبهه متحد اصولگرایان بپردازید یا همانند ما، شما نیز از قوه قضاییه بخواهید تا این نام‌ها را افشا نماید؟

اعتماد

روحانی و بازگشت به قدرت نرم انقلاب

سیدرضا صالحی‌امیری

● وقتی روحانی از وحدت و انسجام ملی در عین کثرت و تنوع افکار داخلی سخن می‌گفت، باران لطفی از رحمت و برکت الهی همه آن تکثرها و گوناگونی سبک‌ها و سلایق زیستی راهپیمایان ۲۲بهمن را به یکسان خیس می‌کرد. سخنان روحانی زیر چتری از وحدت که پشتیبانی ملت و رهبری انقلاب شکوهمند بر سر مذاکرات هسته‌ای افکنده، نشان از استحکام و اعتمادبه‌نفس بالایی داشت. ۲۲بهمن امسال همچنان‌که انتظار می‌رفت چندان متفاوت بود که پیوستگی مختل شده تاریخ انقلاب در سال‌های حاکمیت دولت قبلی را به تمامه پشت‌سر گذاشت و یک‌بار دیگر پلی زد بر فراز آن شکاف و دره عظیمی که دولت پیشین سعی می‌کرد میان زمانه حاضر و آرمان‌های انقلاب حفر کند. نقطه اوج این اتصال و پیوند میان آرمان‌های امروز و آرمان‌های عصر انقلاب آنگاه تجلی یافت و بارز شد که روحانی شرعیت‌بخشی به رای ملت توسط مرحوم امام‌خمینی(ره) با حق‌الناس‌دانستن همان رای ملی توسط رهبری را از یک سنخ و یک منطق دانست. همچنین آنجا که روحانی به آمریکا هشدار داد ادامه تحریم موجب شکاف در اجماع غربی‌ها خواهد شد، به‌نوعی دیگر تداعی‌کننده پیروزی‌هایی بود که رهبری امام خمینی در عرصه نبرد برای تسخیر افکار عمومی جهانی و شکست اجماع غربی در حمایت از شاه کسب کرده بود. با منطق دموکراسی و توسل به ارزش‌های جهانشمول بود که امام خمینی در همان نقطه استقرار پاریس خود نبرد در عرصه تسخیر افکار عمومی جهانی را به سود ملت و به زیان شاه و حامیان غربی او تمام کرد... .

ایران

گردشگران غیرمسلمان باید از حقوق مشروع برخوردار باشند

● معاون اول رییس‌جمهوری می‌گوید: دولت در زمینه حقوق صنفی گردشگران خارجی به این مورد توجه دارد که باید حتی گردشگران غیرمسلمان در سرزمین اسلامی از حقوق مشروع برخوردار باشند. اسحاق جهانگیری در مراسم افتتاح هشتمین نمایشگاه بین‌المللی گردشگری و صنایع وابسته تهران که با حضور «طالب ریفاعی» و فعالان حوزه صنعت گردشگری در حال برگزاری است می‌گوید: «توسعه صنعت گردشگری از اولویت‌های راهبردی دولت است. در سطح اول استراتژی دولت توجه به گسترش و تقویت گردشگری در سطوح و زمینه‌های مختلف است بر همین اساس دولت در برنامه ششم خود توجه جدی به ایجاد و تامین زیرساخت‌های گردشگری در زمینه‌های فرهنگی، حقوقی، اقتصادی و اجتماعی خواهد داشت.» مسعود سلطانی‌فر، رییس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری می‌گوید: «گردشگری از حالت کلی خارج شده و وارد عرصه سیاست شده است؛ به‌طوری که دولتمردان در کشورها تلاش می‌کنند شبکه‌های بین‌المللی برای جذب گردشگر ایجاد کنند.»

ناگفته‌های محمود محمدی، نایب‌رییس کمیسیون امنیت مجلس هفتم

گفتند تعهد کتبی بده علیه احمدی‌نژاد حرف نمی‌زنی

آمنه شیرافکن

عکس: نوفه رستمی، شرق

محمود محمدی هشت‌سال سخنگوی وزارت امور خارجه دولت هاشمی‌رفسنجانی بود و دوسال در دولت سیدمحمد خاتمی. او در مجلس هفتم نماینده آباده بود و منتقد سیاست خارجی محمود احمدی‌نژاد. بهای نقد به دولت مهرورز را هم تام‌وتمام پرداخت. سیاست‌های هسته‌ای احمدی‌نژاد از همان روزهای نخست موردنقد او و گروهی دیگر در مجلس هفتم بود. به‌همین‌خاطر اواخر سال۸۵ به دیدار رهبری می‌روند و نقطه‌نظرات انتقادی‌شان را با ایشان در میان می‌گذارند. البته نقد هسته‌ای دولت عدالت‌محور احمدی‌نژاد برای شخص محمدی هزینه‌هایی داشته، بازماندن از حضور در مجلس از یک‌سو و رفتن اجباری به ماموریت الجزایر از سوی دیگر. گویا محمود احمدی‌نژاد به‌شخصه به منوچهر متکی فشار می‌آورد تا در یک‌موعدزمانی، محمدی از مقام مشاور وزیر خارجه هم کنار گذاشته شود.

نظرتان درباره نامه ۲۰نماینده مجلس نهم و تقاضا برای افشای اسامی ۱۷۰نامزد مجلس هشتم که از رحیمی پول گرفته‌اند، چیست؟

این نامه از نظر شفاف‌سازی بسیار درخور اهمیت است. برای حفظ شأن نمایندگی و استقلال قوه‌مقننه باید ابعاد پنهان‌مانده این موضوع مشخص شود، خب اگر محتوای نامه رحیمی واقعیت داشته باشد، بدون‌شک برای حفظ جایگاه، استقلال و شأن نمایندگی این موضوع باید آفت‌شناسی و رسیدگی شود. عبور ساده‌انگارانه از کنار این ماجرا می‌تواند به اعتبار و منزلت مجلس و شأن نماینده لطمه بزند. اقدام این نمایندگان قابل‌تقدیر است.

شما نایب‌رییس کمیسیون امنیت مجلس هفتم بودید، نامه رحیمی و ماجرای کمک مالی به ۱۷۰کاندیدای مجلس هشتم که مطرح شد، چه خاطراتی پیش چشم‌تان آمد؟ به‌هرحال شما در آن دوران برای مجلس بعدی تدارک می‌دیدید و بهتر در جریان برخی پشت‌پرده‌ها هستید.

بله، تا اندازه‌ای خود من در جریان این موضوع بودم، اما به این صراحت به آن پرداخته نشده بود و فکر نمی‌کردم این‌گونه ابعاد وسیعی را دربرمی‌گیرد.

چرا در مجلس هفتم به‌صراحت به این موضوع پرداخته نشد؟

علت تاخیر زمانی این است که هم جناب آقای رحیمی، معاون‌اول رییس دولت نهم، نسبت‌به قضیه اعتراض کردند و هم این موضوع توسط خود ایشان مطرح شد که مبلغی به نمایندگان براساس کمیته‌ای متشکل از نمایندگان دولت و مجلس هفتم داده شده است.

این استناد به صحبت ایشان در زمان وقوع این مسایل مهم است. من ابتدا مایلم که وضعیت مجلس هفتم را تشریح کنم. به‌هرحال حدود بیش از ۱۸۰نفر از اصولگرایان در مجلس بودند و بقیه را اقلیت و چندنماینده مستقل تشکیل می‌دادند. بنده ازجمله نمایندگان مستقل بودم و انتقادهایی به سیاست خارجی آقای احمدی‌نژاد داشتم، اما متاسفانه اصولگرایان حاکم بر مجلس این انتقادها را برنمی‌تابیدند و به‌شدت از دولت نهم حمایت می‌کردند. این باعث شد جمعی از ما ازجمله آقای سعید ابوطالب، آقای حجت‌الاسلام ربانی (نماینده شیراز) و آقای دکتر سبحانی (نماینده دامغان) مجموعه‌ای از نمایندگان مستقل را شکل دهیم.

پس به‌این‌ترتیب روابط میان مجلس و دولت دوستانه بود؟

بله، درهمان‌هنگام این مسایل در مجلس مطرح می‌شد که دولت اصولگرا از نمایندگان اصولگرا حمایت می‌کرد. اینکه وزرای خود را با مشورت فراکسیون اصولگرایان در مجلس برمی‌گزید و آنها هم رای می‌آوردند. در مسایل مالی، طبعا اگر پیشنهادی به عنوان کمک به نمایندگان داده می‌شد، این کمک در حوزه انتخابی نماینده هزینه می‌شد.

در مجموع این صحبت‌ها مطرح بود. البته ما به‌عنوان نماینده منتقد دولت در ردیف مشمولان این کمک‌ها نبودیم، اما در مجلس این مسایل مطرح شد. حتی برخی کمک‌ها به برخی از نمایندگان برای رسیدگی به امور مساجد یا رسیدگی به امور حوزه انتخابی خودشان مطرح بود که باعث اختلاف بین نمایندگان دولت شد.

آیا این موضوع جدای از ماجرای استیضاح کردان است؟

آن قضیه متفاوت بود.

ولی بهانه یکی بوده.

این موضوع مربوط بود به برخی کمک‌ها در جهت جلب حمایت نمایندگان در مجلس از سوی دولت. منظور از این حمایت این بود که به هرحال دولت را پشتیبانی کنند. به همین دلیل اگر منتقدانی در مجلس نسبت به سیاست‌های دولت مسایلی را مطرح می‌کردند اکثریت اصولگراها با این انتقادها مخالف بودند. حتی گاهی اعتراض می‌کردند که چرا از دولت نهم انتقاد می‌شود. در این چارچوب طبیعی بود که دولت با اهدافی که برای برنامه عادی خود داشت بتواند در انتخابات مجلس هشتم کرسی‌های مجلس را به طرفداران دولت بدهد و حامی مجلس در دولت باشد.

این کمک‌ها را به نمایندگان و با هماهنگی جمعی از نیروهای با نفوذ اصولگرا در مجلس انجام داده بود تا بتواند در انتخابات مجلس هشتم تاثیر گذاشته و تعدادی نماینده حامی دولت را وارد مجلس کند.

مجلس هشتم به هر حال، روابط حسنه‌ای با دولت در پیش گرفت و اوج ماجرا در به‌نتیجه‌نرسیدن طرح سوال از احمدی‌نژاد به اوج خود رسید. فکر نمی‌کنید به این ترتیب حمایت‌های دولت تا جایی جواب داده بود؟

اگر بخواهیم به صورت مختصر تفاوت مجلس هفتم را با مجلس هشتم بیان کنیم باید بگوییم در مجلس هفتم دولت حامی مستقیمی نداشت، بلکه این مجلس به‌عنوان مجلس اصولگرا با دولت اصولگرایان کار می‌کرد. پس از آن نامزدهای اصولگرای حامی دولت تا سر حد امکان حمایت شدند، اما نمایندگان مستقل و منتقد سیاست‌های دولت سرنوشت خوبی پیدا نکردند. برخی خودشان دیدند شرایط مناسب نیست و شرکت نکردند و برخی ازجمله خود بنده - مخالف سیاست خارجی احمدی‌نژاد در مجلس هفتم- صلاحیتم تایید شد اما در ادامه مسیر موانع فراوانی پیش روی من قرار گرفت.

خب حالا بفرمایید، آیا به شما پیشنهاد مشخصی از سوی اصولگرایان شد؟

به‌دلیل اینکه جزو مستقلان مجلس و منتقد دولت بودم برای شرکت در انتخابات هشتم بعضی از اعضای همان کمیته‌ای که صحبتش بود - در استان‌ها هم نماینده داشتند- در دور اول مجلس هشتم از من تعهد کتبی می‌خواستند که شما نباید از دولت انتقاد کنید تا بتوانید به مجلس بروید.

این کمیته چه بود و شامل چه کسانی می‌شد؟

ترکیب فراکسیون‌ها در مجلس به‌گونه‌ای است که هر فراکسیون یک هیات‌رییسه هم دارد. این تصمیم‌ها در هیات‌رییسه آن فراکسیون انجام می‌شد. این‌طور نبود که این موضوع بین همه نمایندگان اصولگرا مطرح شود. گروه اندکی از نمایندگان شاخصی که تسلط بیشتری بر مجلس داشتند، می‌توانستند تشکیلاتی را سازماندهی کنند. آنها این کمیته را تشکیل داده و با دولت هر توافقی که می‌خواستند انجام دادند.

اگر قرار بود به وزیری رای داده شود، آنها تصمیم می‌گرفتند و بعد به بقیه پیشنهاد می‌دادند. اگر قرار بود کمکی هم دریافت شود با مشورت آنها فهرستی تهیه می‌شد. به همین دلیل در مقطع کنونی مایل نیستم نامی از این افراد ببرم.

دست‌کم در ارتباط با شاکله این کمیته و تعداد آن (شامل نمایندگان و سیاسیون تاثیرگذار) فارغ از اینکه نامی از آنها ببرید توضیحاتی بدهید.

طبق رویه‌ای که در مجلس معمول بوده و همچنان هست، هم روسا و هم هیات‌رییسه فراکسیون‌ها و هیات‌رییسه مجلس می‌توانند در جریان این‌گونه تصمیم‌گیری‌ها باشند. در مجلس هفتم هم کاملا مشخص است اگر به فراکسیون‌ها مراجعه کنیم، روسای فراکسیون‌ها و اعضای آنها و هیات‌رییسه مجلس کاملا مشخص هستند. برای اینکه مجلس قانون‌گذاری و شان نمایندگی مخدوش نشود باید این موضوع مورد بررسی قرار گیرد. اینکه در مجلس هفتم، طرف تصمیم‌گیری برای این موضوع چه افرادی بودند؟ تلاششان این بود که تعداد نمایندگان اصولگرا در مجلس افزایش پیدا کند. خب در مجلس هشتم، این اتفاق افتاد. اگر هم در پایان مجلس هشتم اختلافی بین بعضی از اصولگرایان با دولت اصولگرا رخ داد به خاطر این بود که بعضی از وزرای اصولگرا را رییس دولت از کابینه بیرون کرد. یعنی توافق قبلی‌شان به هم خورد. تعدادی نماینده در مجلس هشتم داشت که این نمایندگان می‌توانستند خط مشی دولت را دنبال کنند.

این نمایندگان چه تعداد بودند؟

برخی از مجموع نمایندگان موجهی که در مجلس هفتم بودند در مجلس هشتم به دلایلی حضور نداشتند. این تغییرات که در مجلس هشتم به نفع دولت نهم رخ داد دربرگیرنده حدود ۴۰ الی ۵۰ نماینده بود.

این تعداد ۵۰ نفر، عدد حامیان احمدی‌نژاد بود یا منتقدان وی؟

این عدد در مجلس هشتم، شامل حامیان دولت بود. یعنی کسانی که دولت موفق شده بود به وسیله این‌گونه حمایت‌ها به مجلس وارد کند. منتقدان دولت در مجلس هفتم حدود ۳۰نفر بودند و همیشه مورد اعتراض دولت و حامیان دولت. برخی اصولگرایان مجلس هفتم که حامیان سرسخت دولت بودند در اواخر مجلس هشتم، خودشان بعضا جزو منتقدان دولت شدند.

ناگفته‌های تماس رحیمی

رحیمی با من از طریق تلفن همراهش صحبت کرد. تبریک موفقیت دور اول را گفتند و همچنین تبریک عید نوروز و به من گفتند که برای هزینه‌های انتخاباتی شما، مایل هستیم به شما کمک کنیم و یک نفر را معرفی کنید تا مبلغی را در اختیار او قرار دهیم. به لحاظ انسانی از ایشان تشکر کردم و روی این مساله اقدامی نکردم

در بحث تشکیل کابینه، در ارتباط با وزرا چه سفارش‌های مشخصی می‌شد؟

برای حفظ شأن نمایندگان و وزرا ورود به این بخش جایز نیست. در این کمیسیون‌ها نیروهایی بودند و هستند که از وزرا هم قوی‌ترند. بنابراین اگر توصیه‌ها و نظراتی برای بهبود قوه‌مجریه مطرح می‌شود، اینها مورد توجه قرار بگیرد، نه اینکه دخالت در حوزه قوه‌مقننه یا مجریه باشد. من از این منظر به قضیه نگاه می‌کنم. چون این دخالت‌ها صورت گرفته و به هرشکل یک معاملاتی انجام شده که نیازمند بررسی دقیق پژوهشی است و این آفت‌شناسی در محیط کوتاه مصاحبه امکان‌پذیر نیست. چیزی که امروز مطرح است اینکه جمعی از نمایندگان اصرار بر انتشار فهرست ۱۷۰نفره‌ای دارند که از آقای رحیمی پول گرفته‌اند، باید این موضوع برای مردم شفاف شود تا در آینده شاهد رخ‌دادن این اتفاق نباشیم. اگر این فهرست منتشر شود، شاید در آن کسانی بوده‌اند که کمیته اسم آنها را در فهرست قرار داده اما اینها از دریافت کمک امتناع کرده‌اند.

نکته‌ای که در حال حاضر در بحث این مبالغ مطرح است اینکه یک‌میلیارد و ۲۰۰میلیون تومان بین ۱۷۰ کاندیدا تقسیم شده، چیزی حول‌وحوش هفت تا هشت‌میلیون‌تومان برای هر کاندیدا. آیا شما فکر می‌کنید این رقم همان رقم یک‌میلیارد هست یا اینکه ارقام بیش از این بوده. آیا چیزی در آن زمان شنیده‌اید یا به خاطر دارید؟

فکر می‌کنم این رقم واقعی نباشد. بعید می‌دانم. درست است که یک‌سری از نمایندگان حوزه‌های انتخاباتی را در مناطق مختلف شهرستان‌ها کاندیدا بکنند که هفت، هشت، ۱۰میلیون برایشان خیلی مهم باشد. ولی فکر نمی‌کنم هیچ کاندیدایی، شأن و شخصیت خودش را بخواهد به ۱۰ یا ۲۰ یا ۵۰ یا صدمیلیون بفروشد. چنین چیزی بعید است. بنابراین، این رقم یک رقم فرضی است که نمی‌تواند واقعی باشد.

فکر می‌کنید رقم خیلی بیشتر از اینها باشد؟

فکر می‌کنم باید به نفس کار توجه کرد. اینکه قوه مجریه و جمعی از نمایندگان حاکم در مجلس تصمیم می‌گیرند تعدادی از نامزدهای انتخاباتی را حمایت مالی کنند که با دولت همسو باشند، این خلاف استقلال مجلس است.

در مورد شخص شما چه مسایلی مطرح بود؟

در مورد خود من ابتدا تعهد می‌خواستند بگیرند که شما اگر تعهد بدهید علیه دولت صحبت نکنید به مجلس می‌روید. ولی من دور اول رای آوردم، البته ممکن است که پیشنهاد با حسن‌نظر باشد. آقای رحیمی شخصا با من تماس گرفتند که ممکن است حسن‌نظر و نیت‌خیر ایشان نسبت به کاندیدای شناخته‌شده در مجلس بوده باشد. من در همان موقع فهمیدم که نیت ایشان خیر است. اما نفس عمل درست نیست که برای ورود به مجلس بخواهم از دولت پولی را دریافت کنم.

چرا؟

چون نمی‌توانستم در مجلس استقلال رای و نظر خودم را داشته باشم.

چه رقمی به شما پیشنهاد شد؟

عددی پیشنهاد نشد. البته اگر کم یا زیاد پیشنهاد می‌کردند برای استقلال رای خود این کار را نمی‌کردم. کما اینکه به آنها هم تعهد ندادم که اگر به مجلس بیایم به آنها انتقادی نکنم. خب به مجلس هم نرفتم.

حدود ارقامی که پیشنهاد می‌شد چه میزان بود. آقای رحیمی که با شما تماس گرفت، رقم خاصی پیشنهاد نکرد اما برای برخی دیگر ارقامی مشخص شده بود. می‌خواهم بدانم که حدود این ارقام چه مقدار بوده؟

نه، فقط با من از طریق تلفن همراهشان صحبت کردند. تبریک موفقیت دور اول را گفتند و همچنین تبریک عید نوروز و به من گفتند که برای هزینه‌های انتخاباتی شما، ما مایل هستیم به شما کمک کنیم و یک نفر را معرفی کنید تا مبلغی را در اختیار او قرار دهیم. به لحاظ انسانی از ایشان تشکر کردم و روی این مساله اقدامی نکردم. بحث من همین است که نفس این کار غلط است.

یعنی مسوولان استانی خواستار این شدند که شما بعد از حضور در مجلس هشتم علیه دولت موضع‌گیری نکنید.

سبک کار شورای هماهنگی اصولگرایان این بود که نمایندگانی از اصولگرایان و نمایندگانی از دولت در آن شورا و در استان‌ها و در حوزه‌های انتخابیه حضور داشتند. برای نمونه نماینده شورای اصولگرایان و نماینده دولت هم آنجا بودند. کسی که به عنوان نماینده دولت در آن جمع شناخته‌شده بود، در خلوت از من درخواست کرد و گفت آقای محمدی، شما یک درخواست بدهید که در مجلس آینده منتقد دولت نیستید تا ما موافقت کنیم. شورای هماهنگی از میان همه نامزدهایی که معمولا مطرح بودند، یک نفر را انتخاب می‌کرد. می‌گفتند به ما تعهد بدهید تا آن یک نفر شما باشید.

از شما تعهد کتبی خواستند؟ یعنی می‌بایستی چیزی را می‌نوشتید؟ این فردی که به شما چنین حرفی زد، چه کسی بود؟

ایشان یک روحانی بود که اسمشان را نمی‌گویم. ولی هر زمانی که اظهارات من بخواهد توسط کسی تکذیب شود، اسامی هست و به دور از تعارف مطرح می‌شود. ایشان به من گفتند کتبی به من بنویسید و در پاسخ گفتم چنین کاری انجام نمی‌دهم و گفتم شأن و منزلت مجلس بالاتر از این است.

ادامه در صفحه ۷

بازتاب

پاسخ عباس سلیمی‌نمین به غلامعلی رجایی

مدیر محترم روزنامه شرق

باسلام، در پاسخ به مرقومه آقای غلامعلی رجایی که در تاریخ ۹۳/۱۱/۱۹ آن جریده انتشار یافت، توضیحاتی را تقدیم می‌دارم. امید آنکه با عنایت جناب‌عالی زمینه تنویر افکارعمومی فراهم آید.

جناب آقای غلامعلی رجایی

ضمن عرض سلام تصور می‌کنم وظیفه همه نویسندگان و مدعیان مدافع آگاهی جامعه، سهل‌ترکردن درک و هضم مناسبات چندلایه و غامضی است که در برخی کانون‌های قدرت اقتصادی و سیاسی شکل گرفته است. آقای دکتر احمد توکلی به سیاق همیشگی خود که فارغ از مرزبندی‌های جناحی همواره سعی‌کرده مردم را در جریان ناهنجاری‌ها قرار دهد، در نطق میان‌دستورش در جلسه علنی مجلس شمه‌ای از تخلفات آقای مهدی هاشمی را به‌صورت مستند با ملت در میان گذاشت؛ البته ایشان بلافاصله بعد از اعلام غیرعلنی‌بودن دادگاه این متهم، ضمن اعتراض به این تصمیم قوه‌قضاییه ضرورت آگاهی مردم را یادآور شده بود، اما به‌دلایلی که بر خواننده معمولی روشن نیست جناب‌عالی در یادداشتتان در روزنامه شرق ضمن دفاعی سخاوتمندانه از متهم (البته حق شماست) نه‌تنها زمینه را برای آگاهی افکارعمومی هموارتر نساختید، بلکه با طرح گمانه‌زنی‌های به‌دور از واقعیت و بعضا بسیار غیرمنصفانه تلاش می‌کنید اظهارات روشنگرانه این نماینده عدالت‌طلب در مجلس پیرامون عملکرد مدیری را درهاله ابهام فروبرید، آنجاکه می‌گویید: «درباره چرایی نطق احمد توکلی در مجلس گمانه‌زنی‌های مختلفی مطرح می‌شود، اما بعضی بر این عقیده‌اند محکومیت محمدرضا رحیمی اردوگاه اصولگرایان حامی «آن رفته» را که درصدد برنامه‌ریزی برای تصرف کرسی‌های مجلس آینده‌اند، محکومیت معاون‌اول وی وجهه آنان را نزد افکار عمومی خدشه‌دارکرده، بر آن داشته که برای کاستن از دامنه آفات آن (حتما مراد تبعات بوده است) سناریویی دیگر طراحی کنند تا این خبر را از رونق بیندازند و چه خبری بهتر از اینکه درحالی‌که هنوز مهدی هاشمی آخرین دفاع خود را انجام‌نداده، ناگهان آقای احمد توکلی از تریبون مجلس اعلام کند مهدی هاشمی فرزند آیت‌الله هاشمی، رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام، از شرکت نروژی استات‌اویل ۵/۲میلیون‌دلار گرفته است.» (روزنامه شرق، ۹۳/۱۱/۱۹) در عجبم که برای تقویت گمانه‌زنی‌های خود حتی در مقام تحریف نطقی برآمده‌اید که به‌عنوان سند در تاریخ به ثبت می‌رسد. عبارت: «مهدی هاشمی فرزند آیت‌الله هاشمی، رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام، از شرکت نروژی استات‌اویل...» هرگز در سند به‌ثبت‌رسیده در مجلس نیامده، بلکه آقای توکلی در قرائت بخش‌هایی از اسناد دولت نروژ، دولت آمریکا و بانک جهانی این جملات را نقل کرده است: «در ژوئن۲۰۰۲ (خرداد۱۳۸۱) و ژانویه۲۰۰۳ شرکت نفت دولتی نروژ، در دونوبت به یک‌کارمند رسمی دولت که فرزند رییس‌جمهور اسبق ایران و مدیر عامل سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت بوده است، مبلغ ۵/۲میلیون‌دلار می‌پردازد تا وی به استات‌اویل برای انعقاد قراردادی در پارس‌جنوبی کمک کند و مشارکت بعدی در صنعت استخراج نفت را برای آن تسهیل نماید. استات‌اویل می‌پذیرد تا ۱۰سال بعد نیز سالانه یک‌میلیون‌دلار یعنی جمعا ۱۵/۲میلیون به طرف ایرانی پرداخت کند.»چگونه شما به خود اجازه داده‌اید سند را جعل کنید تا بهره‌برداری سیاسی‌تان را منطقی‌تر جلوه‌گر سازید، درحالی‌که ایشان هرگز نامی از «آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی» و «مجمع‌تشخیص‌مصلحت‌نظام» به میان نیاورده‌اند؟!

مساله دیگری که در مواجهه با این گمانه‌زنی تعجب همگان را برمی‌انگیزد، اعلام فضاحت محکومیت آقای محمدرضا رحیمی برای آقای دکتر توکلی و دوستانشان در مجلس است! مطلعین از برخوردهای افشاگرانه چندین‌ساله این نماینده عدالت‌خواه و دیگر همفکرانشان چون دکتر نادران پیرامون تخلفات قبل از دوران معاون‌اولی آقای رحیمی چه قضاوتی در مورد جعل آشکار حقایق توسط جناب‌عالی خواهند کرد؟ جهت یادآوری (هر چند دست‌کم شما نیازی به آن ندارید) این عزیزان به خاطر عدالت‌طلبی، حتی از سوی متخلف مورد پیگرد قضایی قرار گرفتند. بعید بدانم شما بتوانید حتی یکی از درگیری‌های دوستانتان با آقای رحیمی را در زمان درقدرت‌بودن ایشان عرضه دارید درحالی‌که بنده می‌توانم مصادیق متعددی از دادوستدهای افرادی چون... را خدمتتان عرضه بدارم. حال باوجود حجم انبوهی از مطالب صریح انتقادی ردوبدل‌شده بین چنین مدیر آفت‌زده‌ای با شخصیت‌هایی عدالت‌طلب که برای پاسداری از سلامت کشور فداکاری‌ها کرده‌اند (که با یک‌جست‌وجو دردسترس قرار می‌گیرد) با کدام تردستی سیاسی می‌توان این واقعیات را وارونه ساخت؟ آیا امروز آقای احمد توکلی با چنین عملکرد شفافی باید تبعات محکومیت آقای رحیمی را پذیرا باشد یا کسانی که با وی مماشات می‌نمودند (چه‌زمانی که محکوم امروز در اردوگاه کارگزاران تعریف می‌شد و چه‌زمانی که به حلقه نزدیکان «آن رفته» درآمد)؟ اگر کمی منصف باشیم تلاش پیگیر و مستمر آقای دکتر توکلی و دوستان ایشان را در مجلس به‌عنوان یکی از عوامل موثر در دادگاهی‌شدن چنین متخلفی ارج می‌نهیم، حتی اگر به‌خاطر منافع گروهی به این واقعیت اذعان نمی‌داریم.

ادامه در صفحه ۷